

Thuja occidentalis 'Aureospicata'

żywotnik zachodni 'Aureospicata'

Stara, ale wciąż popularna odmiana niemieckiego pochodzenia, wprowadzona do uprawy na początku XX wieku. Tworzy ona drzewa o szerokokolumnowym pokroju, dorastające w wieku 10 lat do 3-4 m wysokości. Stare egzemplarze mogą osiągać nawet 10 m wysokości i ponad 2 m średnicy. Pędy główne, sztywne, ustawione pionowo. Gałązki boczne krótkie, płaskie, błyszczące, pokryte ciemnozielonymi łuskami, ale młode przyrosty mają zabarwienie złociste (złotokończysta), szczególnie intensywne w maju. Rośliny do uprawy wymagają żyznych, umiarkowanie wilgotnych gleb oraz słonecznych, ewentualnie lekko cienistych stanowisk. Odmiana 'Aureospicata' jest odporna na mróz i może rosnąć na terenie całego kraju. Jest ona polecana do sadzenia w ogrodach przydomowych i parkach, do tworzenia kompozycji mieszanych oraz do nasadzeń szpalerowych i żywopłotowych. Gęstość sadzenia w rzędzie: co 1-1,2 m. Przez wielu dendrologów jest uznawana za mieszańca żywotnika zachodniego z żywotnikiem olbrzymim.

autorzy opisu tekstowego: Wiesław Szydło; Związek Szkółkarzy Polskich

pochodzenie

pierwsza publikacja: Beissner 1896

grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	drzewo
siła wzrostu	roślina szybko rosnąca
pokrój	szerokostkowy
docelowa wysokość	od 5 m do 10 m
barwa liści (igieł)	ciemnozielone żółte, złociste
zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone
nasłonecznienie	stanowisko półcieniste stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne podłoże wilgotne
ph podłoża	odczyn kwaśny odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	przeziębna ogrodowa
walory	ciekawy pokrój ozdobne z liści/igieł roślina zimozielona
zastosowanie	ogrody przydomowe parki zieleń publiczna szpaler żywoplot w grupach soliter (pojedynczo)
strefa	5a

autorzy opisu tabelarycznego: Wiesław Szydło; , Związek Szkółkarzy Polskich;

